

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 822

гр. Пловдив, 05.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III СЪСТАВ, в закрито заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Ал. Цанкова

Членове: В. Д. Хаджиев

Екатерина Ст. Роглева

като разгледа докладваното от Силвия Ал. Цанкова Въззивно частно наказателно дело № 20225300601658 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 8 НПК.

С Определение № 862 от 12.08.2022 г. по ЧНД № 4289/2022 г. по описа на Районен съд-Пловдив, 9 н.с. е потвърдено постановление от 14.07.2022г. на Районна прокуратура-Пловдив, с което на основание чл.243, ал.1, т.1, във вр. с чл.24, ал.1, т.1 от НПК е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 259/2021 г. по описа на ОСЛО при ОП – Пловдив.

Срещу така постановеното определение е постъпила жалба от пострадалия В. М., в която се излагат съображения относно неправилност на атакуваното определение. Твърди се, че прекратителното становище е изведено на базата на непълно проведено разследване, при което не е изяснено обстоятелството дали не е осъществено друго престъпление от общ характер. Акцентираща се върху наличната по делото информация относно съществуващите неравности, които са компрометирали настилката на плаца, където е реализирана процесната злополука. Предлага се отмяна на обжалваното определение на ПРС и постановлението на районната прокуратура за прекратяване на наказателното производство, като се дадат допълнителни указания за изпълнение в хода на разследването по делото.

Пловдивският окръжен съд, като обсъди доводите на защитата, материалите по делото и извърши проверка за законосъобразност и

обоснованост на обжалваното определение, намира за установено от фактическа и от правна страна следното:

Жалбата на пострадалата е процесуално ДОПУСТИМА – подадена е от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, а по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Досъдебно производство е образувано за престъпление по чл.134, ал.1, т.2 от НК.

Районната прокуратура и районният съд са приели за установена следната фактическа обстановка:

Свидетелят В. М. изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ при общ режим в Затворническо общежитие ЗООТ „Хеброс“ към Затвора Пловдив. През месец април 2021 г. М. започнал работа в склада на дружество „***“ ООД, намиращ се в гр. П., ул. ***. Фирмата се занимавала с производство и продажба на санитарни материали /памперси и бельо за възрастни/. Длъжността която заемал там била „***“, като задълженията му включвали извършване на товари, разтоварване, пресоване и опаковане на стоки в склада, като тази дейност се извършвала от минимум двама души, предимно лишени от свобода от ЗООТ „Хеброс“. От затворническото общежитие лишените от свобода били транспортирани към обекта и връщани обратно от свид. П. П., която отговаряла за тях, а когато тя отсъствала, това задължение се изпълнявало от свид. М. Т..

На 23.07.2021 г. пострадалият М. бил на работа в склада заедно със свид. Д. К., който също търпял наказание „лишаване от свобода“, като по това време свидетелката П. била в отпуск. Около обяд в склада пристигнал камион с ремарке, който превозвал пресовани бали от памперси, внос от Чехия, които бали трябвало да се разтоварят и да се подредят вътре в склада. За тази цел бил използван мотокар от съседната фирма - „***“ АД, който се управлявал от свидетеля Я. М.. Последният бил използван често за подобни транспортни дейности в дружеството, където полагал труд пострадалият, понеже фирмата „***“ ООД също имала мотокар, но нямало кой да го управлява.

Около 12.30 часа на 23.07.2021г. Я. М. започнал да разтоварва палетите сам, като ги свалял от ремаркетото на камиона и ги карал до входната врата на склада, а там свид. Д. К. ги подреждал с мотокара на фирмата „***“ ООД. Балите се теглили и описвали от свид. М. Т.. Първоначално пострадалият В.

М. стоял вътре в склада и с транс-палетна количка премествал палети, освобождавайки място за новите, а малко преди 14.00 часа управителката на „***“ ООД - свидетелката Й. Р. му възложила да излезе навън и да помага при разтоварването на палетите. Той трябвало да придържа най-горната бала на палета, защото настилка била много компрометирана, горната бала се заклащала и имало опасност да падне. М. се ситирирал от лявата страна на мотокара, като управителката Р. го предупредила да внимава, след което напуснала склада, когато останали за разтоварване около три - четири палета от камиона. При разтоварването на един от последните палети мотокарът попаднал с предно ляво колело в неравност, като в този момент пострадалият М. се намирал от лявата страна между камиона и мотокара. При попадането в неравността горната бала паднала върху пострадалия и го притиснала към земята. Инцидентът настъпил около 14.00 часа. Непосредствен свидетел на случилото се станал шофьорът на камиона - свидетелят Г. Б., а впоследствие навън излезли свидетелките М. Т. и М. Т.. Били уведомени управителката на фирмата и началникът на ЗОО „Хеброс“, като свидетелят Д. К. се свързал с тел. 112 и потърсил спешна помощ. При проведения впоследствие медицински преглед било констатирано счупване на 12-ти гръден прешлен и счупване на дясна петна кост на пострадалия.

С постановление от 15.07.2022г. на РП Пловдив, наказателното производство по делото е било прекратено на основание чл.243, ал.1, т.1 вр.чл.24, ал.1, т.1 от НПК, като е прието, че „няма доказателства за извършено престъпно деяние спрямо телесната неприкосновеност на пострадалия“, като е обсъдено подробно поведението на мотокариста Я. М., в контекста на престъпленията по чл.134 и чл.133 от НК и е аргументирана тезата относно невъзможността същото да бъде субсумирано под посочените разпоредби. Същата теза е възприета и от първостепенния съд, който се е съгласил изцяло със становището на прокурора, имплицитно приемайки, че извършеното до момента разследване е обективно, всестранно и пълно, изследващо в пълнота всички, релевантни за делото обстоятелства, обобщавайки, че причинно-следствената връзка между настъпилото последствие /средната телесна повреда на М./ „трудно може да бъде“ вменена във вина на мотокариста М..

Недоволен от определението на Пловдивския районен съд, с което е

потвърдено постановлението на прокуратурата, окончателно преграждащо наказателното производство, пострадалият М. е обжалвал съдебния акт, акцентирайки върху непълнотата на проведеното разследване, рефлектирала върху законосъобразността и обосноваването постановените актове по същество на делото. Тези съображения се споделят и от настоящата съдебна инстанция. Прави впечатление едностранчивостта на разследването, а оттам и на актовете по същество, предмет на обсъждане в настоящото производство, изследвали единствено поведението на мотокариста М., и то в контекста на престъпно посегателство върху телесния интегритет на пострадалия. Извън ползрението на районната прокуратура и първостепенния съд са останали безспорно констатираните по делото данни относно налични неравности на настилката, както и информацията относно евентуална причинно-следствена обусловеност между злополуката и въпросната неизправност, а така също и експертните изводи на изготвената по делото съдебно-техническа експертиза /в частта по въпрос 9/ относно причините за настъпването на „трудовата злополука“. Макар основният предмет на въпросната техническа експертиза да не е бил изследване нарушенията на безопасните и здравословни условия на труд в обекта, все пак в частта по въпрос 9, такива констатации са направени, макар същите да се отличават с голяма доза лаконичност. Нещо повече, изведено е и становище относно констатираните нарушения на безопасните и здравословни условия на труд. Така, вещото лице е посочило, че са налице пропуски по отношение на организацията по осигуряване безопасността на труда в дружеството работодател на пострадалия, както и че наличната „Инструкция за безопасна работа с кари“ е непълна и неотговаряща на нормативните изисквания, без да е посочена конкретика в какво са се изразили тези пропуски. Не е изяснено дали в инструкцията е било уредено по какъв начин се укрепва товарът, за да се осигури против падане, наличен ли е регламент относно наличието, респ. забрана за присъствие на лица в обсега на действие на мотокара, как е било уредено самото транспортиране на материалите, особено при наличие на неизправности по настилката. Липсва яснота и по въпросите дали именно компрометирането на настилката е предпоставило настъпилата злополука, кое е било длъжностното лице, което е следвало да обезпечи безопасни и здравословни условия на труд, респ. чие е било задължението да констатира и осигури отремонтиране на неизправностите по плаца /от кога датират същите/, защо това не е било

сторено своевременно, как при наличната неравност е било организирано транспортирането на материалите, респ. безопасно ли е било същото за трудещите се. В този ред на мисли, наложително е въпросните обстоятелства да бъдат изяснени, като ще следва да се прецени и необходимостта от евентуалното назначаване на допълнителна техническа експертиза по посочените въпроси.

На следващо място, налична е и известна противоречивост и необоснованост на постановлението, доколкото в установената фактическа обстановка е отразено, че именно свид.Р. е указала на жалбоподателя да помага при разтоварването на палетите, като той трябвало да придържа най-горната бала на палета, понеже настилната била компрометирана“/стр.2, абз.3/, а после е приета съвсем друга теза, че не е давано такова указание на пострадалия и той самоволно е придържал балите /л.5, абз.7-8/. Нещо повече, налице е необоснованост на който и да било от тези антагонистични изводи, при все, че в разпита си от 23.07.21г. /том 1 , л.4 от ДП/ самата Р. сочи за вменено на М. задължение да следи и придържа балата /която се превозвала/, за да не падне-с други думи, това не е било сторено самоволно от работника. Как и от кого обаче му е било вменено това задължение в изключително лаконичния разпит на Р. липсва информация. Такова противоречие не е налично в определението на ПРС, доколкото във възприетата от съда фактология е прието, че такива указания са дадени на М., а впоследствие в правния анализ е прието, че същите /както и организацията на работния процес и пр./ не се субсумират под разпоредбата на чл.133 от НК, понеже не са пряка и непосредствена причина за настъпилата телесна увреда /т.е. същата не е резултат от поведението на лице/а, имащо/и правомощия по организация на работния процес в предприятието/. Този извод според въззивния съд се базира на непълнота на събраните по делото доказателства, при все, че не е установено от кого изхождат тези указания /Р. в разпита си сочи за наличието на такива указания, без да конкретизира от кого са били дадени/. Липсва обсъждане и на въпроса дали въпросните указания, респ. друга дейност на служител на дружеството работодател на М., не е предпоставила друга общественоопасна последица-състояние на създаване на опасност /застрашаване на живота или здравето на трудещите се/, както и субсумира ли се евентуално това поведение под друга разпоредба на НК /напр. чл.136 от НК/.

Едва след пълноценно и безпротиворечиво изясняване на всички, релевантни за делото обстоятелства, ще следва да се пристъпи към правна оценка на същите.

Предвид горното, изводът на първостепенния съд, а и на прокуратурата относно липсата на извършено престъпление от общ характер се явява прибързан, доколкото е направен при непълнота на проведеното по делото разследване, което мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че атакуваното определение на районния съд и постановлението на прокуратурата са незаконосъобразни и необосновани и като такива следва да бъдат отменени.

Водим от горното и на основание чл. 243, ал. 8 от НПК, Пловдивски окръжен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА Определение № 862 от 12.08.2022 г. по ЧНД № 4289/2022 г. по описа на Районен съд-Пловдив, 9 н.с., с което е потвърдено постановление от 14.07.2022г. на Районна прокуратура-Пловдив, с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 259/2021 г. по описа на ОСЛО при ОП – Пловдив и ВРЪЩА делото на Районна прокуратура-Пловдив за изпълнение на указаното в мотивната част на настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____